

не намираха миръ. До колко-то въ Германия народи-тѣ са стара-
яха да оставатъ въ всяко едно отношение съгласни въ проми-
шления-та си, тuka отиваше всичко напротивъ: Унгари-тѣ тег-
лятъ на друга страна, Австрийци-тѣ искатъ друго, а Сла-
вияни-тѣ, кои-то съ пржнати по цѣла-та джржава, не искаха
да бѫдатъ съ никоя партия съгласни, ще рѣче тuka не можеше
да са мисли за патриотичество въ народи-тѣ. Реформи-тѣ, кои-то
правяше Австрия въ черковно оношение, както и въ войска-
та, бѣха съвсемъ противни за Унгари-тѣ, кои-то са борятъ и
днесъ още въ финансвално-то си положение. Унгари-тѣ въ по-
следне време захванаха твърдѣ явно да гонятъ Нѣмци-тѣ и нѣм-
ския язикъ: тѣ отрѣдиха единъ срокъ за всички чиновници въ
областта си, и следъ истечението му, никой чиновникъ нѣма
да са задържи въ джржавна служба, ако не знае унгарски;
зашто отъ онзи денъ, вследу ще са пише и отговаря само
на унгарски, дори и по желѣзни-тѣ станции чиновници-тѣ
трѣбва да съ Унгари. Наистина луди реформи; коги-то дру-
ги-тѣ народи са мѣчатъ да употребяватъ въ таквизи отноше-
ния человѣци съ разни язици за улегчения на пътници-тѣ
— тuka напротивъ, всичко наопаки отива, явно са види, Ун-
гари иска да направи маджарския язикъ все-святоенъ. Въ Райхсрата са издадоха набѣрзо нѣкои черковни зако-
ни, кои-то съ протестираха твърдѣ слабо изъ Ватиканъ, защо-
то го бѣше страхъ да не би изведенажъ да добие много неприя-
тели. Царъ-тѣ ходи за нѣкои улучшения на Чехи-тѣ въ Пра-
га, дѣто са прие твърдѣ радостно отъ население-то. Францъ
Іосифъ обиколи въ 1875 год. много градове у Богемия, въ
кои-то население-то както нѣмско-то тѣ и чехско-то,увѣряваше ца-
ря за преданността си, дори много оратори и отъ двѣ-тѣ на-
родности джржаха прилични слова предъ царя, но слѣдствието
доказа, че всичко било само заминута. Отъ Богемия, царъ-тѣ
са отпрали за Триестъ. Кога-то дойде въ последният градъ той са
отиде да види монументъ-тѣ на любимия си братъ, нѣкогашъ-
шъ Мексикански царъ, кой-то толкова трагическо слѣдствие
получи. Наистина царъ-тѣ не можа да скрие сълзи-тѣ си, ко-
га поглѣдна на толкозъ богато украсена-та статуя на брата
си и си помисли за негова-та звѣрска смртъ! Отъ тuka
отиде да испилни желаніе-то на Викторъ Емануила у Вене-
ция. Въ случай на тѣхно-то свидѣданіе, народъ-тѣ приготви-
голѣмъ приемъ въ Венеция. Царъ-тѣ имаше планъ да обико-
ли цѣла Далмация, искаше самъ да са увѣри въ преданността на
население-то въ тѣзи славянски земи. На всяко място са при-